«Ыйык китептин кишилери». Кыргызстандагы адвентисттердин жашоосу кандай?

Кыргызстанда Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсүнүн 23 коому бар. Булардын 6 коому Бишкекте жайгашкан. Башкы сыйынуу үйү баш калаанын чет жагында орун алып, республика боюнча адвентисттердин диний борбору деп эсептелет.

Подпишитесь на наш канал в Telegram!

English На русском

**Материал аудиторияга Борбордук Азия өлкөлөрүндө диний көп түрдүүлүк жөнүндө маалымат берүүгө арналган CABAR.asia макалалар тизмегинин алкагында жарыяланды. Авторлор кайсы бир диний конфессияны үгүттөөнү максат кылбайт.*

«Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсүнүн түштүк конференциясы» Кыргызстандын аймагында расмий түрдө 1997-жылдан бери ишмердүүлүк жүргүзүп келет. Бирок, өлкөдөгү алгачкы коом 1903-жылы Орловка айылында пайда болгон. Аны Кыргызстанга репрессияланган немецтер негиздеген. Пастор **Роман Алексейкиндин** айтуусу боюнча, аталган биринчи коом азыркы учурда жок. Себеби, этникалык немецтер Германияга көчүп кетишкен.

Бүгүнкү күндө Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсүндө болжол менен 700 мүчө бар жана булардын үчтөн бир бөлүгүн жаштар түзөт, – дейт Алексейкин. Негизинен чиркөөгө европа улутундагы жарандар, ошондой эле аралаш үй-бүлөлөрдүн мүчөлөрү келишет. Коомдун мүчөлөрүнүн арасында этникалык кыргыздар, корейлер, өзбектер жана татарлар да бар.

Адвентисттер үчүн ишемби – өзгөчө күн. Бул күнү алар иштешпейт жана окушпайт. Библияга ылайык, ишемби – алар үчүн тынчтык жана эс алуу күнү. Динчилдер Кудайга табынуу үчүн Сыйынуу үйүнө келишет.

Чиркөөнүн өзүндө иштеген дин кызматкерлери күн сайын сыйынып турушат

Игорь Литвинов:

Игорь Литвинов. Жеке архивден алынган сүрөт

— Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсүн башкалардан айырмалап турган эң негизги өзгөчөлүк – Иса пайгамбардын келүүсү тууралуу үгүт. Диндин негизин сөзсүз түрдө 10 парздын аткарылышы түзөт. Адвентисттерди Ыйык китептин

кишилери деп да аташат.

Биз жубайым экөөбүз 1995-жылы 30 жаш курагыбызда чокунууну кабыл алганбыз. Ага чейин Советтер Союзунун жараны катары, атеист болчумун.

Жетинчи күн адвентисттери болгон тааныштарым биздин жерибизге жаш дин кызматкерин жиберишкен. Биз ага жолугушууларды өткөрүү үчүн жай табууга жардамдашып жүрдүк. Убакыттын өтүшү менен достошуп калдык. Ошентип, Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсүнө келип калдым.

Жубайым экөөбүз жыйналыштарга катышып жүрүп, чокунууну чечтик. Бирок, менден кайсы диний ишенимден экендигимди сурашканда, дайыма биринчи ирет христианмын деп айтам.

Адвентизм 1830-жылдары АКШда пайда болгон. Анын негиздөөчүсү диний үгүттөөчү Уильям Миллер болгон. Бул диний агым Иса пайгамбардын экинчи жолу келүүсүнө ишенген адамдарды бириктирет (лат. «adventus» — «келүү»).
Жетинчи күн адвентисттери – протестанизмдин бутактарынын бири болуп саналат. Алар диний ишеним менен жашоонун жалгыз бир эрежеси катары Библияга таянышат, ишемби күндү ардакташат жана 10 парзды так аткарышат, Мындан тышкары, саясий жашоого катышат, бирок курал алып жүрүү жана колдонууга каршы мамиледе.

Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсүнүн жа□ы мүчөлөрүн чокундуруу иш-аракети өткөрүлө турган бассейн. Photo: CABAR.asia

Роман Алексейкин, пастор:

— Алгачкы жолу жакын адамым бул дүйнө менен кош айтышканда, мен 8 жашта элем. Чо□ апам алча терип жаткан. Тепкичтен жыгылып кетип, бир аз убакыт дарыланган со□, каза болуп калды. Ошондо биринчи жолу менде «Адамдар эмне үчүн өлөт?» деген суроо жаралды. Бул суроого көп убакыт бою жооп таба албай жүрдүм. 28 жашка чыкканда гана мунун жообун билдим.

Роман Алексейкин. Фото: CABAR.asia

«Библия ушундай деп айтат» аттуу програмага катыша баштадым. Ал жерде жер жүзүнүн жаралышы жөнүндө аңгемелер айтылчу. 1998-жылдын 20-декабрында болсо, чокунууну кабыл алдым. Ал эми жубайым менден кийин бир жыл өткөн соң кабыл алды. Балдарыбыз да 15-16 жаштарында өз каалоосу менен чокундурулган.

Биздин динде үй-бүлө күтүүгө тыюу салынган эмес. Биз кадимки эл сыяктуу эле Жаңы жыл, 8-март жана 23-февраль майрамдарын белгилейбиз. Динибиздин бир айырмачылыгы – ар бир квартал сайын «Вечеря господня» (Кудайдын кечки тамагы) (православие дининде — «причастие») аттуу атайын майрамдын белгилениши. Мында ар бир катышуучу ачыткысы жок бышкан нандан бир тилим жана бир стакан таза жүзүм ширесин алат. Майрам айдын башында же ортосунда ишембилик кызмат учурунда өтөт.

Мындан башка, жайдын аягында күздүн башында түшүм майрамын жана мектеп окуучуларына окуу жылынын башталышына байланыштуу бата берүү майрамын белгилейбиз.

Биз сүрөткө сыйынбайбыз жана денебизге крест такпайбыз. Биз Жараткан Кудайга табынып, жер жүзүнүн куткаруучусу Иса пайгамбарга ишенебиз, баарыбызды Кыямат күнү күтүп тургандыгын билебиз, тамеки чекпейбиз, алкоголдук ичимдиктерди ичпейбиз жана сергек жашоо образын жүргүзөбүз.

Ишемби күнкү кызматтар өтө турган жай

Токмок шаарында Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсү мурунку балдар үйү жана азыркы «Наследие» жалпы билим берүү мектебинин түзүүчүсү болуп эсептелет. Роман Алексейкиндин айтуусу боюнча, мектеп окуучулары дин таануу сабагын өтүшөт жана сабакта башка конфессиялардын диний эрежелери менен да тааныша алышат.

Ошону менен бирге эле, чиркөөнүн алдында ден соолук, жаштар жана билим берүү бөлүмдөрү иштейт Алар ар түрдүү иш-чараларды өткөрүп, ишембиликтерди уюштуруп турушат.

Константин Горский, 23 жашта:

Константин Горский. Жеке архивден алынган сүрөт

— Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсүнө келгенден мурун үй-бүлөмдө кайгылуу окуя болуп өттү. Мен апамдан ажырап калдым. Мындай оор окуядан улам туңгуюк абалга түшүп, эмне кылышты билбей калдым. Ал учурда 17 -18 жашта элем. Көп учурда жалгыз отуруп, жалгыз сейилдечүмүн.

Жетинчи күн адвентисттеринин чиркөөсүнө апамдын курбусу ээрчитип келди. 2-3 жыл бою Бишкек шаарында кызматтарына барып жүрдүм. Бирок, буга олуттуу мамиле кылган эмесмин.

Чиркөөдөн биздин пресвитер Вася байкенин жыгач устаканасына жумушка алуусун өтүндүм. Кийин болсо, дал ушул киши мага устат жана үлгү болуп калды. Чиркөөнүн толук кандуу мүчөсү болгонго чейин туура жашоо образын жүргүзчү эмесмин, мүнөзүм да оор болуп, тез эле ачууланып кетчүмүн. Вася байке абдан жөнөкөй киши, ошол эле учурда өзүнүн коомунда лидер болуп жүрчү. Көрсөткөн үлгүсү менен, ал мени жашоомдо бир нерсени өзгөртүү керек деген ойго түрттү.

Белгилүү бир убакыт өткөн соң, өзүмдүн жакшы жакка өзгөргөнүмдү түшүндүм. Андан кийин ата-энем да байкады. Албетте, алар менин кайда барып жатканымды, эмне менен алек экенимди сурап жатышты. Бирок, мендеги өзгөрүүлөргө кубанып, мага эч кандай тоскоолдук жаратышкан жок. Чоң апам – Советтер мезгилинен бери атеист. Өгөй атам Кудайдын бар экендигине ишенет.

Көп убакыттан бери чогуу жүргөн досторум тандап алган диниме каршылык көрсөтүшкөн жок жана эч качан бул боюнча тамаша кылышкан эмес. Алкоголдук ичимдиктер бар отуруштарда мен дасторконго отурбашым керек. Себеби, ичибизде азгырык пайда болот. Ушуга чейин алардын эч кимиси мени ишенимден тандырууга аракет кылган эмес жана ар дайым мага сый-урмат менен мамиле кылып жүрүшөт.

Бул макала IWPRдын «Борбордук Азиядагы туруктуулукка ачык баарлашуу аркылуу» долбоорунун алкагында жарыкка чыкты.

Если вы нашли ошибку, пожалуйста, выделите фрагмент текста и нажмите *Ctrl+Enter*.